

Sonuna Geldik

Koskoca bir ömrün sonuna geldik
Korkuyu ecelde sil deli gönül.
Bir şehla bakışın esiri olduk
Sevdayı dorukta bil deli gönül.

Sinede yaralar yandı tutuştu
Dostumuz üzüldü, düşman öpüştü
İğdenin dalında baykuş ötüştü
Döndürmez bu çarkı dil deli gönül.

Tûr-i Sinâ gezdik savm-ı visâli
Beyhude dolandık Mecnun misali
Vuslattan ümidi kestik keseli
Olmuşuz dîdâra kul deli gönül.

Başlarda esiyor dağların yeli
Söndürmez ateşi gözlerin seli
Sol yandan tutuştu ağlarken veli
Taşımaz bu yükü yol deli gönül.

Duman oldu dağlar gitti bulutlar
Tükendi kalmadı bitti umutlar
Yangında silindi bütün kanıtlar
Yağınca başlara kül deli gönül.

Köşkeroğlu naçar sarardık solduk
Kırıldı belimiz yığıldık kaldık
Vuslatı özlerken sıladan olduk
İstersen uzaktan gül deli gönül.